

ner en bestemt Klasse Mennesker til Fordel, maa disse Mennesker ogsaa betale, hvad den koster.

Jeg vil haabe, at det maa lykkes den højtærede Minister at føre dette Lovforslag igennem, og jeg vil haabe, at det ikke skal være Bluff, men Virkelighed, vi staar overfor. Jeg vil haabe, at de Forhandlinger, der skal føres her i de kommende Uger ved den forestaaende Udvalgsbehandling, vil bevirke, at den kombinerede Bro over Lille Bælt bliver en Kendsgerning. Thi hvis dette ikke bliver Tilfældet, vil jeg mene, at det vil være paa sin Plads at tage under Overvejelse, om man ikke helt skulde opsætte at bygge Lille Bælts Broen, som vi i 1924 vedtog at bygge, og afvente bedre og gunstigere Vind for Bygningen af den.

Axel Dam: Ogsaa fra vor Side skal der udtales en Tak til den højtærede Minister, fordi Lovforslaget gaar ud paa, at Lille Bælts Broen skal omfatte ogsaa en almindelig Færdselsbro. Denne Udvidelse af Anlægget vil sikkert vore Efterkommere i Fremtiden takke os for, medens de vilde se paa os med Foragt, hvis vi undlod at gøre Broen til en Færdselsbro og dermed gjorde det dobbelt besværligt og bekosteligt for dem at gøre det i Fremtiden.

Dernæst ønsker jeg i alt væsentligt at slutte mig til den Kritik, der er fremkommet med Hensyn til Maaden, hvorpaa Pengene til denne Udvidelse skal tilvejebringes. Det minder i nogen Grad om Princippet at rette Bager for Smed, naar de Mennesker, der i Øjeblikket besidder Biler, skal betale for, at Fremtidens Biler kan køre over denne Bro. Der synes egentlig kun at være to rationelle Maader at tage Pengene paa til en saadan Foranstaltning. Den ene er den, at Udgiften betaales af Brugerne, det vil sige af dem, som direkte bruger Broen, og som saa maa overvælte denne Bekostning til dem, i hvis Tjeneste de arbejder, eller for hvem de kører, og den anden er at tage Beløbet fra dem, som maaske uden direkte at benytte Broen har økonomisk Fordel af den. Jeg tænker dermed paa dem, hvis Grunde den vil bringe til at stige i Værdi. Det er en kendt Sag, at der intet samfundsnyttigt Foretagende kan udføres, uden at noget deraf nedfælder sig som forøget Grundværdi. Naar man bygger en Havn til Esbjerg By, stiger de tidligere værdiløse Sandgrunde til betydelige Beløb. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om man har skønnet over, hvilken Grundværdistigning en saadan Bro vil fremkalde,

og hvor den vil falde. Jeg kunde tænke mig Muligheden af, at Svaret vil lyde paa, at det blev ganske lidt eller ubetydeligt. Men lidt eller meget er jo ikke det afgørende i et Principspørgsmaal. Hvis det nu skulde vise sig, at det bliver ganske betydeligt, var det saa ikke rimeligt, om man havde forudset dette og indkasserede den Værdi, som Broen selv skaber, og derved maaske ogsaa efterhaanden kom bort fra det nuværende Princip, at man bort fra Folks Arbejde i privat Interesse tager Pengene til Bekostning af offentlige Foranstaltninger, medens man lader de Værdier, som de offentlige Foranstaltninger skaber, gaa over i private Menneskers Lommer. Dette Princip, som hidtil har været fulgt, synes mig egentlig at være det stik modsatte af det rigtige; derfor vil jeg gerne stille den Forespørgsel til den højtærede Minister, om man slet ikke har tænkt paa den Grundværdistigning, som Foretagendet fremkalder.

A. C. D. Petersen: Ihvor megen Veneration jeg nærer mod den højtærede Trafikminister, formaar jeg dog ikke som de to af mine Partifæller, der har talt tidligere, at takke Ministeren for Fremsettelsen af dette Forslag. Det formaar jeg ikke, naar jeg ser paa det Grundlag, Ministeren har for Forslaget, idet Ministeren fremsætter et Forslag om Udvidelse af den bestaaende Lov om Anlægget af en Jernbanebro over Lille Bælt til ogsaa at omfatte Anlægget af en Færdselsbro. Den skulde anlægges af Hensyn til Motortrafikken, Automobilkørselen her i Landet og anlægges saaledes, at disse interesserede Parter selv kom til at betale den Udgift, det medførte, saa at den højtærede Trafikminister paa den eventuelt vedtagne Lov tjente $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., for det er jo nemlig det, der kommer ud af at vedtage dette Lovforslag. Jernbanebroen er jo vedtaget bygget saaledes, at den senere kan kombineres med en Vejbro, men denne Kombination, hvorved der muliggøres Bygning af en Vejbane, medfører en yderligere Udgift ved Jernbanebroen paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og disse $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ønsker den højtærede Trafikminister at spare for saa at lægge Udgiften over paa de gummiforbrugende Køretøjer her i Landet, ikke blot de gummiforbrugende Køretøjer, som skal køre over Broen og have Nytte af Broen, men alle gummiforbrugende Køretøjer hele Landet over, saaledes som forskellige Talere allerede har bemærket. Naar man tænker